

Noen ord om MRA

«Moralsk opprustning» har i grunnen hatt 4 navn. MRA var kampropet eller mottoet, men er altså i dag navnet. Disse har i grunnen et litt avvikende syn på politikk og tro i sin politiske forening eller trossamfunn, og de søker derfor ofte likesinnede i andre foreninger enn der de hører hjemme, men forlater ikke sine egne.

Her i Tromsø hadde vi MRA i 1937 og frem til lederne ble tatt av fienden. Men deltakerne fortsatte naturligvis i forskjellige trossamfunn og foreninger selv om de ikke hadde sine spesielle MRA-møter. I Tromsø ble det så i 1950 på ny startet en forening med MRA's arbeidsprogram. I denne forening har det deltatt hundreder av mennesker. De har tilhørt høyst forskjellige trossamfunn og politiske partier. Deltakerne reiser og kommer, men alltid er det en fast stamme i byen på ca. 40 mann. Disse representerer faktisk alle de politiske partier: Venstre, høyre, kommunistene, kristelig folkeparti og arbeiderpartiet. Sist nevnte er sikkert i flertall med flere tillitsfolk.

Alle vi som er her har fått løst problemer som all annen vitenskap i verden ikke kunne gi oss løsning på. Vi behøver slett ikke å akseptere programmet. Det er likevel nok til oss alle. Den siste (etter sigende en kommunist) som kom inn, så følgende etter møtet: Dette er den livsanskuelsen jeg har søkt etter og som hele verden i dag trenger.

En amerikaner som også var MRA-mann fant ut at denne gruppeterapi også kunne brukes i en avholdsforening som psykisk medisin mot misbruk av alkohol. Han nevnte dette på en legekongress. Det ble selvfølgelig stor munterhet.

I dag har dette program reddet tusener og atter tusener av mennesker med sine familier over hele verden. Legeviten-skapen smile ikke overbærende i dag, men benytter heller MRA-programmet selv i sin praksis. Hvilken rolle MRA's ideologi har spilt bak kulissene i Nord-Afrika, Sør-Afrika, USA Sør-Amerika og India m.h.t. freden, får vi et glimt av ved å se skuespillene «Vinden vender» og «Stigen» her i Tromsø i kveld og i morgen.

Trygve Wiesener.

TROMSØ

Mandag 29. juli 1963

Teaterbesøk i Tromsø

Scenekunst eller teater må vel være en kunstart som må være hevet over smålige og lave politiske resonnement. Det er helt klart at hvilket som helst politisk parti sender gjerne ut sine turneer i propaganda-øyemed og man toner «flagg» for hva man representerer enten det nå er den «Røde Buss» eller «Blå Band». En slik forestilling har i grunnen til hensikt å samle tilhørere, og så får man etter forestillingen et foredrag som er sterkt politisk preget. (Men dette risikerer man ikke her!)

Denne framgangsmåte er godtatt her i vårt hjemland, og det er ingen som reagerer på det. Men lokalpressen i Tromsø har i grunnen tatt en

noe eiendommelig og smule utidig holdning når det nå gjelder M.A.R.s Tromsø-besøk.

Man har nærmest inntrykk av at det er en uforskamphet at her kommer der noen og gresser på våre «kulturbeiter». Men her er det at vi kolliderer i resonnementet, og hvis man går så langt at man betrakter en representant som «selger» for sin overbevisning — det være politisk eller religiøs — så må det jo være tillatt å anvende den salgsmetode som passer «selgeren». All den tid at man ikke anvender salgsmetoder som kolliderer med «skikk og bruk» og kan komme under begrepet utilbørlig eller illojalt.

Nå har vi besøk av en tropp

unge mennesker fra de fire nordiske land som på en ærlig måte vil forsøke å gjøre noe — utfra sin overbevisning — og som har satset meget sterkt på å lage fullverdig teater både på scenemessig og teknisk. Og vi vet at Tromsøs teaterpublikum er meget kresent, på samme tid som vi vet at de er glad i teater, var det da ikke en ide å vente med å utstyre denne idealistiske teatertruppen med noen «attest» inntil vi har overværet forestillingen? — Det blir jo full anledning etter på.

Det er jo noe som heter: «Vær sparsom med ros — hold tungen i tømme, men vær heller ikke for snar til å dømme».

Og med dette tror jeg vi sier Vel møtt på tirsdag i Arbeiderforeningen!

Teaterinteressert.

12 aug. 1963

DAGBLADET

Harstad Tidende

Grunnlagt 1887

Redaktør:

JOHAN A. IVERSEN

Redaksjonssekretær:

MALVIN KARLSEN

Disponent:

IVAR IVERSEN

Hva Moralsk Opprustning hadde å by frem i Hrstad

Harstad har hatt besøk av en gruppe på ca. 60 personer, for det meste ungdom fra Norge, Sverige, Danmark og Finland, som under Moralsk Opprustnings fane er ute for å revolusjonere verden. De har oppført to skuespill i Harstad, til støtte for sitt syn at før man kan gå ut for å omskape verden, må man begynne med seg selv og holde loftsrydding i sitt eget liv. Festsalen i Samfunnshuset var ikke fullsatt under forestillingen, men det var ikke mye som manglet på det.

Hva hadde så Moralsk Opprustning å fare med? Det begynte med en introduksjon. Fornuftig tale, som hvem som helst burde kunne si seg enig i. Vi fikk se skuespillet «Vinden vender», skrevet av en ung svenske og fremført av ungdommer fra de nordiske land. Slett ikke uten dramatiske effekter og med upåklagelig spill av de unge amatører. Fullt av banaliteter, det er så. Menneskene var liksom ikke før gjort oppmerksom på det gode, så sprang de hen og gjorde det, stikk i strid med den viten de fleste av oss mener å sitte inne med om den menneskelige natur. Men så har vi jo heller ikke forsøkt å leve etter de absolutte normer som MRA forkynner.

Neste skuespill var et interes-

sant, symbolsk spill omkring «Stigen» — veidremover — karrieren — samnet — skrevet av MRA's «sideolog» Peter Howard og ifølgelig med et langt mer pasjonelt preg enn det første styet. Men også her plumpet marksom uti når den rene MRA-kynnelse ble for påtagelig.

Unge mennesk sto frem og fortalte om noe som var skjedd med deres liv, grunnvoll de hadde fått bygge, en overbevisning de hadde fått å kjempe for: Absolutt æghet, uselviskhet, kjærlighet, renhet, som for dem ikke be var blitt et personlig spørsmål, men en grunnbetingelse for at vår demokratiske livsfornskal overleve i den ideologiske kamp verden står oppe i.

Og så var dette at man gikk derfra med en del ubesvarte spørsmål, som eks. hva galt disse mennerske gjør, her hos oss og ute i den store verden, ettersom MRA den leiren som mener seg å være virkelig radikal, vekker samme avsky som om det var dyret i Apenbaringen som var på fere i vår midte.

Hvilke gruvekende misgjerninger Moralsk Opprustning eventuelt måtte ha gjort seg skyldig i ute i verden, det vet vi ikke. Men at bevegelsen med sin litt naive tro på de gode i menneske og sin litt amassende overbevisning om å være en ny Messias til frelse for våre demokratiske idealer i en foredlet form, skulle representere noen fare for vår sjelelige sunnhet, det nekter vi å godta. Klarer disse mennesker å etterleve de fire absolutter de har satt seg som mål, så ære være dem for det. Det er prisverdig, og vi kan ikke annet enn beklage at vi ikke engang drister oss til å håpe at vi kunne gjøre det samme.

MK